

Het Pinksterweekend wordt door veel zeilscholen gebruikt om hun instructeurs op te leiden, voor het hoogseizoen echt van start gaat. Bij De Bird in Heeg deed gisteren een aantal van hen examen.

Door Saskia Jonker

HEEG - Het lijkt een mooie dag om te zeilen. De zon schijnt over de Idzegeesterpoel en er staat een stevige bries. Iets té stevig eigenlijk, naar de zin van de instructeurs van zeilschool De Bird in Heeg. Ze moeten vandaag aan een examinator laten zien wat ze kunnen. Maar hoe harder de wind waait, hoe harder het werken is in de boot.

Traditiegetrouw laten veel zeilscholen tijdens het lange Pinksterweekend hun instructeurs bijscholen. Zij hebben allemaal een diploma op niveau 3 van de Commissie Watersport Opleidingen (CWO), nodig om te mogen lesgeven. Maar daarna kunnen ze nog voor niveau 4 gaan en bovendien heb je voor elk type boot weer aparte diploma's. Dus is er dit jaarlijkse oefenweekend, op Tweede Pinksterdag afgesloten met theorie- en praktijkexamens.

Sommige scholen houden de training al in het najaar, vertelt mede-eigenaar Erwin Schippers van De Bird. Hij wacht er bewust mee tot het zeilseizoen begonnen is. Lachend: „Anders zijn ze het alweer vergeten.” Deze dag doen zeven mensen examen. 's Ochtends gaan ze voor CWO4 in de zwaardboot, 's middags is de catamaran aan de beurt.

Examinator Hilde Bax slaat vanaf het starteiland de zeilbootjes op de poel gade. Ze heeft twintig jaar lesgegeven op De Bird, maar nu neemt ze alleen nog af en toe examens af. Voor de zeilers vertrekken geeft

Vanaf de wal neemt Hilde Bax de zeilers Maarten Reussink (links op de Laser I) en Edzard Morsch en Marijn Ferier (op de Laser II) het instructeursexamen af.

Foto LC/Jan de Vries

ze hen instructies: welke route ze moeten varen, welke handelingen ze moeten verrichten. Daarna kijkt ze toe hoe ze het er vanaf brengen.

Marijn Ferier uit Amsterdam en Edzard Morsch uit Arnhem zit het niet mee. Bax heeft ze opgedragen om op een zeker punt in het parcours de spinaker van hun Laser II te hijsen. Dit extra zeil zorgt voor meer snelheid. De twee keren onverrichterzake terug naar het eiland. „We zijn de boom verloren”, roept Edzard. Om het zeil goed te laten hangen is een lange stok nodig,

maar die hebben ze niet meer. Hij moet onderweg in het water gevallen zijn, denkt Marijn.

Dan eerst maar een andere opdracht, besluit Bax. Ze stuurt de twee het water weer op om een wedstrijd te zeilen tegen Maarten Reussink uit Scherpenzeel in zijn eenmans Laser I.

Eerst ligt Maarten voor, maar zijn zeil schiet los. De andere twee glijden hem voorbij. Toch komen ze niet als eerste aan. Terwijl Maarten op de finish afstevent, vaart de Laser II een heel andere kant op. „Ze dachten waarschijnlijk dat ze twee

rondjes achter elkaar moesten doen”, gokt Bax.

Even later arriveren ze alsnog en volgt de tweede ronde. Maar de samenwerking tussen Marijn en Edzard verloopt niet soepel, valt de examinator op. „Ze komen elkaar een beetje tegen.” De boot slaat om. Geen doodzonde, legt de examinator uit. „Dat overkomt zelfs de beste zeilers. Maar dan is het de kunst om hem zo snel mogelijk weer overeind te krijgen.”

Onder de instructeurs die in het hoogseizoen bij De Bird rondlopen zijn veel studenten.

Zij brengen hier hun zomervakantie door in ruil voor kost en inwoning en een kleine vergoeding. Voor het geld doen ze het volgens Schippers niet. „Dat is alweer op als ze hier 's avonds een biertje drinken aan de bar.” Wat hen trekt is, behalve het zeilen, ook de vaardigheden die ze opdoen. „Ze leren lesgeven, voor grote groepen staan, gesprekstechnieken toepassen. Het is persoonlijke ontwikkeling.” Gemiddeld keren ze vier seizoenen lang terug, maar sommigen zijn er al voor het tiende jaar.

De examinator heeft genoeg gezien. Maarten kan zijn CWO4 krijgen, vindt ze. Hij heeft de boot in zijn macht. Maar ze is er niet van overtuigd dat de andere twee al op hetzelfde niveau zijn. Verderop in de race sloeg hun boot nog een keer om. „En op dat punt mag je niet kenteren.” Ze kijkt Schippers aan voor een verklaring voor de moeizame samenwerking. Het is niet de onwennigheid, denkt hij, want ze kennen elkaar goed. „Maar ze zitten er ook fysiek doorheen.” Bax knikt: het is zwaar examenweer.